

РЕШЕНИЕ

№ 8053

гр. София, 10.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4429** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" /А./, чрез юристконсулт Х. К., против Решение № 1314 от 15.03.2024 г., постановено по НАХД № 15729/2023г., Наказателно отделение (НО), 99-ти състав, Софийски районен съд (СРС), с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“ (А.), с който за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на „БАЛКАН СТИЙЛ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно, поради неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че нарушението е надлежно установено, като е използван точно регламентираният в специалния закон доказателствен способ, а именно - съставяне на доклад от поддържаната от А. Електронната система за събиране на пътни такси (ЕССПТ). Липсвали доказателства, които да оборят презумптивната доказателствена стойност на тези доклади. Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл. 179, ал. 3б ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш. Твърди се, че буквалното тълкуване на

правната норма е довело до постановяване на неправилно решение. Нормата на чл. 189ж ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани и санкционирани нарушенията, свързани с неизплащане на дължимите пътни такси. Твърди се, че електронният фиш е издаден при безспорно установено нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП и при спазване на законовите разпоредби. Излага подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението. Иска се от съда да се отмени решението на районния съд и вместо него да се постанови друго, с което процесният ЕФ да бъде потвърден.

Ответникът иска да бъде оставено в сила обжалваното съдебно решение. Счита, че липсва правно предвидена възможност за санкциониране на нарушение по чл. 179, ал.3б от ЗДвП с издаване на ЕФ. Твърди, че мястото на нарушението е неясно и не фигурира в нормативния акт, определящ за кои пътища се заплащат тол такси. Счита, че неясно описание на нарушението, както и че не е спазен принципа на пропорционалност. Представя писмена защита. Претендира разноски.

Прокурор от СГП дава заключение, че решението е правилно и законосъобразно и следва касационната жалба да се отхвърли.

Административен съд София – град, X - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал. 1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 17.02.2021 г. в 13:22 часа пътно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] , вид влекач, марка и модел „И. М.“, с технически допустима максимална маса 18 000 килограма, брой оси 2, екологична категория Е., в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 40 000 килограма, било засечено по път А-6, км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не била заплатена частично дължимата пътна такса, съгласно чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата (ЗП), тъй като за превозното средство имало тол декларация за преминаването, но платената категория била по-малка от измерената. Нарушението било установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, намиращо се на път А-6, км 50+427.

Въз основа на доказателствения запис бил генериран процесния електронен фиш № [ЕГН], с който на „БАЛКАН СТИЙЛ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, е наложена имуществена санкция в размер на 2 500, 00 /две хиляди и петстотин/ лева, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във вр. ал. 3 и във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна

страна е приел, че не е спазена процедурата за ангажиране на административнонаказателна отговорност на дружеството, тъй като отговорността на юридическо лице (собственик или ползвател) по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, относно пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, следва да бъде реализирана по общите правила в ЗАНН, чрез съставянето на АУАН и НП. Посочил е, че ускорената процедура, чрез издаване на ЕФ, е визирана единствено в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, която предвижда издаването на ЕФ в отсъствието на контролен орган и на нарушител само при извършено нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, а не и по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, каквото е в случая. На следващо място е посочил, че не се доказва и мястото на извършване на нарушението. В заключение е приел, че е налице неяснота и при самото описание на нарушението, тъй като не става ясно какъв е бил размерът на дължимата пътна такса, как е бил определен този размер, каква част от таксата е била заплатена и съответно каква част не е била заплатена.

След като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Настоящата касационна инстанция споделя доводите на въззивния съд, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение и електронният фиш следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

В тази връзка съобразява и решение от 21.11.2024 г. по дело С - 61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, с оглед изрично заявеното искане, в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноските в процеса, които са доказани в размер на 650 лева - заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, за пред настоящата инстанция. Не следва да се заплащат разноски за пред ВАС доколкото оспорването е прието за неоснователно.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН
Административен съд София - град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1314 от 15.03.2024 г., постановено по АНД №
15729/2023г., НО, 99-ти състав, СРС.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „БАЛКАН СТИЙЛ
ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД сума в размер на 650 лева, разноски за адвокатско
възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.